

Politica de protecție a copilului din cadrul Liceului Teoretic Internațional de Informatică București

Liceul Teoretic Internațional de Informatică București susține că toți copiii sunt importanți și că fiecare copil contează – peste tot în lume, că au dreptul de a fi apărați față de orice formă de abuz.

Protecția copiilor este responsabilitatea tuturor. Considerăm că avem o datorie fundamentală în a proteja toți copiii implicați în activitatea noastră, față de abuzurile de orice natură. Realizăm acest scop prin alinierea la legislația în domeniu, articolul 3.1 din Convenția Drepturilor Copilului care declară că “în toate acțiunile referitoare la copii care se realizează de către instituțiile publice sau private, curțile de judecată, autorități administrative sau instituții legislative, principalul interes îl va reprezenta binele copilului. Ne angajăm să prevenim abuzul împotriva copiilor și să protejăm copiii în interiorul comunității”.

Susținem că:

- Binele copilului primează întotdeauna.
- Toți copiii, indiferent de vârstă, dizabilitate, sex, rasă, religie, etnie, orientare sexuală, au drepturi egale în a fi protejați față de orice gen de vătămare sau abuz.
- Colaborarea strânsă cu copiii, tinerii, părinții/îngrijitorii lor cât și cu agențiile de protecția copilului este esențială în atingerea acestui scop.

Considerăm că toți copiii au dreptul să:

- Crească într-un mediu sigur și afectuos.
- Fie protejați împotriva neglijenței, abuzului și exploatării de orice formă.
- Fie ascultați.
- Fie tratați cu respect.

Aceasta este o responsabilitate colectivă a tuturor adulților din comunitatea noastră, de a ne asigura că toți copiii implicați în activitățile Liceului Teoretic Internațional de Informatică București sunt în siguranță.

Lucrăm în a avea o înțelegere comună a acestei politici, pentru a informa personalul în planificarea și desfășurarea de activități, de a asigura îndrumarea angajaților pentru a lua atitudine și a cunoaște procedurile ce trebuie aplicate în cazul în care există o suspiciune de abuz.

- Această politică este obligatorie și se aplică tuturor celor care lucrează pentru

Liceul Teoretic Internațional de Informatică București.

Definiția abuzului

- Cauzarea de răni fizice asupra unui copil prin alte mijloace decât prin intermediul unui accident, desfigurarea, zgârieturi, deteriorarea sănătății fizice și emoționale, pierderea sau deteriorarea oricărei funcții a corpului, cauzând moarte;
- Comiterea sau permiterea comiterii oricărui delict sexual asupra unui copil, așa cum este definit în Codul Penal, sau atingerea intenționată, fie direct, fie prin haine, a organelor genitale, anusului sau sânilor unui copil cu alte scopuri decât cele de igienă și de îngrijire;
- Comiterea de acte crude sau inumane. Aceste acte pot include, dar nu sunt limitate la un moment de disciplină extremă care demonstrează nepăsare față de durerea copilului și/sau suferința psihică;
- Asaltarea sau maltratarea într-un mod criminal a unui copil așa cum este definit de Codul Penal;
- Angajarea în acțiuni sau omiteri care rezultă în rănirea sau crearea unui risc substanțial pentru sănătatea fizică sau mentală sau dezvoltarea copilului;
- Nereușita în a lua decizii responsabile care să prevină întamplarea celor de mai sus.

Abuzul fizic

“Abuzul fizic este o vătămare non-accidentală asupra unui copil sub vârsta de 18 ani de către părinte sau de către o persoană care se ocupă de îngrijirea copilului”

Lois J. Engelbrecht (2002)

Aceste răni pot include bătai, zguduirii, arsuri, mușcături umane, strangulare, sau afundarea în apă fierbinte, care au drept rezultat zgârieturi și urme de bătaie, oase rupte, cicatrici, arsuri, hemoragii de retină și răni interne.

Abuzul Sexual

“Exploatarea sexuală implică contactul fizic dintre un copil și altă persoană.”

Lois J. Engelbrecht (2002)

Exploatarea implică o inegalitate de putere între copil și agresor ținând cont de:

- Vârstă
- Statură
- Natura relației emoționale
- Media (clipuri fotografice, pornografice și pedofile)

Contactul fizic include:

- Anal
- Genital
- Oral
- Atingerea sânilor
- Atingerea nepotrivită a oricăror părți ale corpului care produc discomfort

Neglijarea fizică

“Neglijarea este nereușita cronică a părintelui sau a celui care are grijă de copil de a oferi copiilor sub 18 ani nevoile necesare, cum ar fi: mâncare, haine, adăpost, îngrijire medicală, oportunitate educațională, protecție și supraveghere.”

Lois J. Engelbrecht (2002)

Maltratarea emoțională

“Nereușita unui părinte sau a unei persoane care are grijă de copii de a oferi copilului suport potrivit, atenție și afecțiune sau un tipar de comportamente cum ar fi devalorizarea, ridiculizarea sau umilirea copilului.”

Lois J. Engelbrecht (2002)

Ceea ce urmează subliniază indicatorii de abuz și neglijența și ar trebui folosiți de către educator ca un ghid de raportare. Nu este necesar să se știe detaliile unui posibil abuz sau să fie sigur că un

indicator înseamnă abuz pentru a raporta. Legea prevede raportarea când ai “motive raționale să crezi că un copil a suferit un abuz sau neglijența care ar determina o persoană rațională dintr-o asemenea funcție, ținând cont de pregătirea ei și de experiență, să suspecteze abuzul asupra unui copil.

Severitatea unui indicator sau spusele unui copil referitoare la natura non-accidentală a rănii pot indica un posibil abuz.

PROCEDURI

Ghid pentru raportarea inițială pentru profesor

Notificarea abuzului sau neglijenței este necesară când “o persoană suspectează pe motive raționale că un copil a fost sau este abuzat sau neglijat”

Cum să răspunzi la dezvăluirea unui abuz făcut unui copil

Liceul Teoretic Internațional de Informatică București recunoaște că învățătorul/dirigintele de la clasă reprezintă primul pas în îngrijirea părintească în școală. Profesorii și personalul rezident pot să observe din afară semne de abuz, schimbări în comportament și nereușită în dezvoltare și creștere.

Profesorul care află sau suspectează un abuz la un copil va informa imediat directorul școlii sau directorul adjunct care este de asemenea persoana care se ocupă de Protecția Copilului. Directorul va investiga pe atât cât este posibil și va implica serviciile “din școală”, consilierea, părinții, părinții adoptivi etc. Rezultatul acestei situații va depinde de la caz la caz, dar poate avea ca rezultat includerea numelui copilului în Registrul pentru Protecția Copilului din școală.

Directorul școlii îi va informa asupra evoluțiilor pe profesorul/ dirigintele clasei, profesorul suplinitor și consilierul școlar.

Se vor face atât toate eforturile de a-i oferi sprijin copilului în timpul școlii cât și toate demersurile pentru ca școala să ofere un mediu în care acesta să se poată relaxa și să petreacă programul școlar în deplină încredere și siguranță.

Rolul educatorului nu este acela de a investiga sau de a verifica situația, ci mai degrabă de a reclama și de a pune în mișcare procesul de ajutor al copilului.

Un copil poate spune direct și în mod specific ce se întâmplă sau poate sugera indirect o situație. Uneori, copilul pune condiții, cum ar fi să îi ceară profesorului să promită să nu spună nimănui (o promisiune pe care profesorul nu o va putea păstra) sau, copilul poate pretinde că problema aparține altcuiva, că situația descrisă este de fapt a unui prieten. Nu se recomandă să insistați asupra discuției foarte mult timp. Adesea, un copil este dispus să dezvăluie detaliile unui incident

o singură dată. Pe cât posibil, copilul trebuie încurajat să vorbească cu un consilier școlar care este instruit special pentru acest gen de situații.

Sprijinirea emoțională a copilului este un factor esențial. Pentru ca asta să se întâmple într-un mod cât mai sănătos, se recomandă următoarele:

- Asigurați copilul că este în regulă să povestească ceea ce s-a întâmplat.
- Cereți acordul copilului asupra prezenței consilierului școlar la discuția pe care urmează să o purtați.
- Limitați orice activitate de chestionare menită doar să caute clarificări la minimul necesar, evitând în mod strict "să conduceți" elevul sau adultul care le-a dezvăluit, făcând sugestii sau adresând întrebări care își prezintă propriile idei despre ceea ce s-ar fi întâmplat. (Nu puneți întrebări precum "Ți-a făcut lucrul X?", adresând un număr minim de întrebări, cum ar fi "Povestește-mi, ce s-a întâmplat?")
- Opriți-vă din a mai adresa întrebări de îndată ce adultul/elevul a dezvăluit că el sau ea crede că i s-a întâmplat ceva abuziv lui/ ei sau altcuiva.
- Spuneți-i copilului la ce să se aștepte. Dacă nu știți, admiteți asta, dar asigurați copilul că se poate baza pe dumneavoastră.
- Insuflați o atitudine calmă, înțelegătoare și de susținere față de copil.
- Evitați să îi cereți copilului să repete explicațiile sale către diverse persoane.
- Explicați-i copilului că trebuie să înștiințați autoritățile în vederea obținerii ajutorului necesar. Explicați-i că va trebui să îi spuneți și unei alte persoane pentru că el/ ea este expus/ă riscului. Utilizați un scenariu, cum ar fi: "Dacă îmi spui ceva care mă face să cred că nu ești în siguranță sau ești expus vreunui risc, atunci sunt nevoit să povestesc asta și altcuiva".
- Reasigurați copilul că nu are absolut nicio vină.
- Luați notițe detaliate și clare în timpul conversației.
- Respectați intimitatea copilului și nu dezvăluiți niciun fel de informații în afara școlii.
- Dacă consilierul școlar nu a fost prezent la discuție, stabiliți o întâlnire cu acesta în care urmează să îi dezvăluiți informațiile care v-au fost oferite. Dacă nu puteți lua copilul cu dumneavoastră, asigurați-vă că este într-o locație sigură. Consilierul școlar va întocmi documentația privind suspiciunea unui abuz de copil.
- Consilierul va urma apoi procedurile Direcției de Protecția Copilului.
- După ce s-a predat raportul, este important să se pastreze și în continuare o atitudine suportivă față de copil.

Suplimentar:

- Este esențială denunțarea cât mai rapidă către autorități.
- Un dascăl care acționează cu bună-credință este protejat de un scenariu în care ar putea ajunge să răspundă civil.
- Raportarea unei dezvăluiri din partea unui copil atrage după sine necesitatea unei investigații.

PROCEDURA DE ÎNREGISTRARE A ȘIRULUI FAPTELOR PENTRU DASCĂL:

- Fiți specific în privința contextului.
- Luați notițe utilizând propriile cuvinte și exprimări ale copilului - încercați să nu adăugați propria voastră interpretare și judecată (sau să faceți note separate despre acestea).
 - Descrieți rănila pe care le vedeți. Duceți copilul la asistenta școlară care trebuie să facă fotografii cu leziunile, vânătăile, tăieturile și/ sau sângerările prezente și să scrie un raport detaliat.
- Însemnați toate notele cu data și ora, precum și numele semnatarului.
- Asigurați-vă că însemnările sunt înmânate unui consilier școlar și că acestea sunt stocate sub cheie (NU în fișele școlare obișnuite ale copilului).

DENUNȚAREA: PROCEDURA CONSILIERULUI ȘCOLAR PENTRU RAPORTAREA SUSPICIUNILOR

ABUZ

1. Copilul este îndrumat de către un angajat al instituției de învățământ sau se prezintă din proprie inițiativă la consilierul școlar.
2. Consilierul școlar se întâlnește cu copilul, întocmește documentația privind suspiciunea unui abuz asupra acestuia și înștiințează atât Directorul adjunct cât și Directorul școlii pe căi electronice (e-mail, telefon etc) doar dacă acest lucru nu se poate face personal.
3. Asistentul medical al școlii examinează copilul, ia notițe și face fotografii probatoare unde este cazul, dacă nu s-au făcut deja.
4. Consilierul școlar înștiințează Directorul adjunct și Directorul școlii verbal, în limita programului școlar despre întâlnirea avută cu copilul.
5. Consilierul școlar întocmește documentația și colectează dovezile (pozele făcute de asistentul medical, etc).

6. Directorul școlii, va primi atunci când este cazul o copie scrisă și una electronică a raportului întocmit de către consilierul școlii. Acestea vor fi etichetate cu mențiunile CONFIDENȚIAL și URGENT.

7. În decursul a 24 de ore de la recepționarea raportului întocmit de către consilierul școlar, Directorul școlii va comunica o decizie care va fi bazată atât pe recomandările primite de la consilierul școlar, cât și pe procedurile interne ale școlii.

8. Procedura ce trebuie urmată în cazul unui abuz asupra unui copil:

- a) Asigurați stabilitatea și siguranța fizică și psihică a copilului – dacă acesta este în pericol prin întoarcerea în cadrul familiei (abuzuri în familie), se vor gasi obligatoriu alternative convenabile în privința habitatului.
- b) Evaluați și asigurați asistența medicală adecvată.

c) Aranjați o întâlnire cu părinții, consilierul școlar și dacă se cuvine și cu Directorul școlii, cât mai curând cu putință dar nu mai tarziu de 96 de ore de la raportarea inițială a abuzului către consilierul școlar.

d) La momentul întâlnirii, școala va asigura consiliere și suport adecvat printr-o sesiune cu un psiholog specializat în terapie familială agreat de către școală.

e) Dacă recomandarea aceasta nu atrage după sine rezultate mulțumitoare în privința evoluției stării copilului, cazul va fi revizuit pentru a vedea dacă copilul este pregătit să se întoarcă într-un mediu academic și dacă ar trebui notificate autoritățile statale.

9. Consilierul școlar se va întâlni cu copilul și va asigura în continuare suport după cum se consideră adecvat de către psiholog.

Toate notificările și acțiunile întreprinse trebuie purtate într-o notă de confidențialitate.

Fiecare incident de suspiciune asupra abuzului trebuie tratat și reclamat individual.

Imunitate:

Școala nu poate fi făcută responsabilă de faptul ca un anume angajat al școlii înaintează o reclamație de abuz care se dovedește ulterior a fi nefondată, decât dacă se poate demonstra că angajatul respectiv a falsificat și/ sau înaintat probe false cu bună știință.

Cazurile suspecte sau confirmate de abuz psihic, sexual și maltratare emoțională trebuie întotdeauna raportate. Reclamantul trebuie să își bazeze afirmațiile și suspiciunile pe chestiuni palpabile asupra existenței abuzurilor sau maltratărilor reclamate chiar dacă nu este necesară

existența dovezilor. Abuzul care a avut loc în trecut trebuie raportat atâta timp cât copilul se află în locuința abuzatorului său, atâta timp cât copilul este în continuare expus riscului de abuz.

LISTA DE VERIFICARE A CONSILIERULUI ȘCOLAR PENTRU CONSILIEREA EFECTUATA ULTERIOR DEZVĂLUIRII

După dezvoltare, consilierul trebuie să determine riscul de recurență.

Dacă agresiunea este în curs de desfășurare și copilul trăiește sub același acoperiș cu infractorul, trebuie luate decizii asupra următoarelor:

1. Consilierul va reclama autorităților.
2. Se va aduce o persoană protectoare în mediul copilului pentru a-l apăra (de exemplu celălalt părinte).
3. Există sau nu acțiuni imediate pe care copilul le-ar putea întreprinde, în afară de reclamare.

MEDIUL ÎNCONJURATOR:

În cadrul școlii - Ușile trebuie să aibă geamuri clare de sticlă – personalul școlii trebuie să fie vizibil din afara clasei.

Școala trebuie să fie considerată de către copii un mediu cât mai sigur și prietenos pentru aceștia.

PROCEDURI DE TRATARE A DEZVĂLUIRILOR DASCĂLILOR/ ALTOR TIPURI DE PERSONAL ȘCOLAR DIDACTIC ȘI AUXILIAR

Când un copil face dezvoltări despre comportamentul necorespunzător al personalului școlii, școala nu trebuie să răspundă diferențiat față de situația în care presupusul infractor ar fi un părinte, o rudă etc. Profesorii interacționează zilnic cu copiii, iar siguranța emoțională și fizică a unui copil este determinată de accesul infractorului la copil, astfel că divulgarea infracțiunilor de către dascăl trebuie tratată de urgență și cu maximă seriozitate.

Integritatea unei școli și a unui sistem NU depinde de existența sau inexistența unui infractor; în schimb, integritatea școlii sau a sistemului ESTE dependentă de modul în care școala răspunde atunci când este raportat un presupus infractor în cadrul școlii. Este datoria Directorului să prevină și să descurajeze hărțuirea sexuală, precum și să ofere proceduri pentru soluționarea sau urmărirea penală a hărțuirii sexuale între profesor / angajat și copil.

Etapa I

1. Consilierul școlar reclamă suspiciunea de abuz către Directorul Adjunct sau Directorul școlii.

2. Parinții copilului sunt informați de urgență în privința informațiilor existente.
3. Se restricționează accesul profesorului la copil, cu posibilitate de extindere a restricției asupra tuturor copiilor de către Director.

Etapa II

1. Directorul se întâlnește cu profesorul în cauză, în prezența unui martor ocular.
2. Profesorul este izolat de instituția de învățământ și îi este suspendat accesul în școală în așteptarea investigației ce va demara.
3. Directorul se întâlnește cu profesorul în cauză, dacă va fi necesar, în afara școlii pentru discuții mai amănunțite.
4. În lumina dovezilor strânse, Consiliul de administrație ia o decizie cu privire la ceea ce se cuvine în continuare.
5. Consiliul de administrație întreprinde acțiunile de rigoare. Acestea pot include, fără a se limita la: un avertisment verbal/ un avertisment formal/ înlăturarea din funcție/ etc.

Etapa III (În afara mediului școlar)

1. Directorul reclamă suspiciunea de abuz către autoritățile competente în vederea investigării.
2. Presupusul agresor este raportat la Ministerul Educației și Cercetării pentru eventuale acțiuni administrative.
3. În situația în care un caz aflat sub cercetare s-a încheiat, se va trimite câte un raport către reprezentantul juridic al agresorului și către Ministerul Educației și Cercetării.

FORMAREA ȘI SUPERVIZAREA PERSONALULUI:

În fiecare an, tot personalul:

- Trebuie să fie informat despre politica școlii în ceea ce privește protecția copilului.
- Sî primească la intervale regulate cursuri de formare obligatorii despre protecția copilului

Asistenta școlii trebuie să facă parte din echipa de Protecție a Copilului.

Website-uri folosite și alte documentări:

- " Lucrând împreună: un ghid cu dispoziții pentru cooperarea între agenții pentru protecția copiilor împotriva abuzului"
- " Ocrotirea/Protejarea copiilor în Educație"(DFES 2004)
- " Ce să faci dacă ești îngrijorat că un copil este abuzat " (DFES 2003)

Liceul Teoretic Internațional de Informatică București pune la dispoziție resursele adecvate pentru implementarea acestei politici și totodată ne vom asigura o comunicare transparentă pentru o mai bună înțelegere și asimilare, totodată se angajează să:

- Prețuiască, respecte și să asculte părerile copiilor
- Adopte sisteme de protecție a copilului și proceduri pentru personal
- Să asigure că toate procedurile și politicile în cauză sunt respectate atunci când recrutează personalul
- Să asigure că întregul personal este pregătit să identifice eventualele probleme de siguranță a copiilor
- Informeze personalul, copiii și părinții/îngrijitorii despre protecția copiilor și procedurile interne corespunzătoare
- Asigure management-ul eficient al personalului prin programe de mentorat și training

Cod de conduită

Toți colaboratorii care lucrează cu copiii trebuie și să se supună acestui cod de conduită.

ÎNTOTDEAUNA

- Ascultați și respectați copiii, încurajându-i și lăsându-i să participe pe cât posibil la planificarea și desfășurarea activităților.
- Conștientizați situațiile ce pot prezenta grade de risc pentru copii și luați măsurile adecvate.
- Pe cât posibil, fiți vizibili atunci când lucrați cu copii.

Aveți în vedere aspectul fizic atunci când lucrați cu copiii – adulții trebuie să fie îmbrăcați adecvat pentru activitatea desfășurată.

Contribuiți la asigurarea unui nivel de răspundere în rândul personalului, astfel încât neprofesionalismul sau comportamentul potențial abuziv să nu treacă neobservat.

Raportați orice fel de îngrijorări pe care le-ați putea avea cu privire la protecția sau bunăstarea unui copil sau a mai multora, managementului Liceului Teoretic Internațional de Informatică București și echipei care se ocupă de Protecția Copilului sau coordonatorului dumneavoastră.

Respectați confidențialitatea și nu discutați despre situații de abuz evident sau suspect care poate apărea conform acestei politici. Această măsură este necesară pentru a proteja intimitatea celor implicați.

Profesorii sunt încurajați să folosească un cod de conduită pentru copii pentru a dezvolta un mediu pozitiv de lucru la clasă și a preveni comportamentul violent.

NICIODATĂ

- Nu loviți, atacați sau abuzați fizic un copil.
- Nu vă purtați într-un fel menit să umilească sau jignească un copil.
- Nu folosiți un comportament diferențial, favorizând anumiți copii în detrimentul altora.
- Nu stați excesiv de mult timp singur împreună cu un copil, departe de ceilalți.
- Nu folosiți un limbaj sau faceți sugestii care sunt neadecvate, ofensive ori abuzive.
- Nu dezvoltați relații cu un copil ce ar putea fi interpretate ca fiind abuzive sau imorale.
- Nu dezvoltați relații intime cu un copil.
- Nu expuneți copiii materialelor pornografice electronice sau sub orice altă formă.
- Nu permiteți copiilor să ia parte la activități care sunt ilegale, nesigure sau abuzive.

În timp ce lucrați:

- Nu consumați alcool înaintea și în timpul petrecerii timpului cu copiii.
 - Nu consumați și nu permiteți consumul de droguri ilegale.
 - Nu dormiți în aceeași cameră cu un copil dacă acest lucru nu a fost aprobat de către părintele/tutorele copilului.
 - Nu invitați, permiteți accesul unui singur copil cu care ați lucrat la domiciliul dumneavoastră.
 - Nu oferiți transport unui copil singur în mașina dumneavoastră.
 - Nu vizitați domiciliul unui copil dacă nu este un adult responsabil prezent.
 - Nu folosiți ca metodă de comunicare cu un copil contul personal de e-mail.
 - Nu lăsați neraportate declarațiile copiilor, mai ales cele care pretind un rău făcut lor.
- Păstrați confidențială orice informație privitoare la abuzul unui copil. Trebuie să urmați în permanență procedura raportării unei îngrijorări.

Aceasta nu este o listă exclusivă. Principiul de bază este acela că orice colaborator ar trebui să evite acțiunile sau comportamentele care pot constitui lipsă de profesionalism sau comportament potențial abuziv.

Declarație pentru parteneri

Declar că nu am fost niciodată acuzat de vreo ilegalitate care să implice un rău făcut unui copil sau mai multora, ori că am fost vreodată avertizat ori somat într-o astfel de privință. Declar de asemenea că nu există proceduri civile sau penale de nici o natură intentate împotriva mea la data acestei declarații privind vreun tip de rău provocat unui copil sau mai multora.

Autorizez Liceul Teoretic Internațional de Informatică București să caute referințe sau să abordeze angajatori anteriori pentru a se informa în privința verificării informațiilor despre acuzații disciplinare referitoare la copii.

Autorizez Liceul Teoretic Internațional de Informatică București să ceară informații din cazier referitoare la orice tip de acuzație privind orice tip de declarație referitoare la răul provocat copiilor, chiar și din alte țări. Autorizez în mod special Liceul Teoretic Internațional de Informatică București să transmită detaliile personale autorităților relevante din țările unde am lucrat sau locuit în scopul obținerii informațiilor din cazier.

Apendix 1

CERINȚELE PROTECȚIEI COPILULUI ÎN CONFORMITATE CU: ARTICOLUL 19 AL CONVENȚIEI DREPTURILOR COPILULUI ȘI ÎN CONFORMITATE CU LEGILE ROMÂNEȘTI

O Politică de Protecție a Copilului este importantă pentru școli pentru prevenție, intervenție și vindecare. Aceasta include educația părinților și profesorilor, asigurarea de informații și resurse. Este obligația noastră, "in loco parentis", să protejăm copiii așa cum cere Articolul 19 din Convenția Drepturilor Copilului și legile românești în vigoare.

Articolul 19: Protecția împotriva Abuzului și Neglijenței

Nimeni nu trebuie să rănească în vreun fel copilul. Nici măcar părinții nu au nici un drept să rănească copilul. Adulții trebuie să se asigure că minorul este protejat de abuz, violență și neglijare.

Articolul 34: Abuzul Sexual:

Fiecare copil are dreptul să fie protejat împotriva abuzului sexual. Asta înseamnă că nimeni nu poate face nimic corpului unui copil din ceea ce el/ea nu își dorește, cum ar fi, atingerea, fotografierea și convingerea acestuia să spună lucruri pe care el/ea nu dorește să le spună.

Formarea continuă este disponibilă și pentru dezvoltarea intervenției în regiune.

Ref: Convenția pentru Drepturile Copilului

Articolul 25 - Părinților sau tutorilor le este interzis să trateze un copil în moduri sau maniere care constituie îngrijire ilegală.

Articolul 26 - Unei persoane ii este interzis să:

1. Comită sau omită acte care rezultă în torturarea corpului sau minții unui copil. Ref: Protecția Copilului 2003

Apendix 2

SEMNE ȘI SIMPTOME - Indicatori de Abuz Fizic:

- Vânătași și urme inexplicabile pe orice parte a corpului
- Vânătași mai vechi sau mai noi (culori diferite)
- Răni cu forma obiectului folosit (cablu electric, curea, cataramă, paletă de tenis de masă)
- Răni care apar de obicei după absențe sau vacanțe
- Arsuri inexplicabile, în special pe tălpi, palme, spate sau fund.
- Arsuri cu modelul unui arzător electric, fier de călcat sau țigară.
- Urme de sfoară pe brațe, spate, picioare sau gât
- Răni care nu se potrivesc cu informațiile oferite de copil
- Arsuri adânci cu margini distincte
- Tăieturi, escoriații sau fracturi inexplicabile.

- Fluctuații extreme în greutate.

Indicatori de Abuz Sexual:

- Boli venerice la un copil de orice vârstă
- Dovezi de traumă fizică sau sângerare orală, genitală sau anală.
- Dificultate în a merge sau a se așeza.
- Refuzul de a se schimba în echipament sportiv.
- Fuga copilului de acasă, fără a da un motiv specific.
- Sarcină la 11 sau 12 ani, fără a avea o istorie de socializare cu alți copii.
- Cunoștințe sexuale, comportament sau limbaj nepotrivit cu vârsta.

Indicatori de Neglijență:

- Copilul este lăsat singur acasă pe perioade lungi de timp.
- Copilul vine în mod frecvent la școală fără gustări, mâncare sau bani pentru a cumpăra mâncare.
- Copilul vine în mod frecvent la școală cu hainele murdare și purtând haine cu aspect neglijent.
- Nimeni nu răspunde pentru copil nici înainte nici după ore.
- Demonstrarea disprețului pentru durerea copilului și/sau pentru suferință mentală.
- Lipsa îngrijirii medicale sau dentale necesare.
- Boli sau răni netratate.
- Copil abandonat sau lăsat cu supervizare neadecvată.
- Fluctuații în greutate (Pierdere / Acumulare)

Indicatori de Abuz Emoțional

- Lipsa de atașament între copil și părinte

Lipsa de răspuns la mediul în care trăiește

- Eșuarea în a prospera.
- Părintele este foarte critic sau negativ la adresa copilului.
- Părintele are așteptări nerealiste de la copil.

Indicatorii comportamentali în sine nu constituie abuz. Împreună cu alți indicatori pot face asta.

ANEXA

CURRICULUM: Introducere în siguranța personală.

Abilitarea școlilor și copiilor în prevenția abuzului asupra minorilor poate fi realizată printr-o varietate de modalități. Sunt disponibile lecții în suportul primar educațional de învățare ce acoperă cele nouă concepte majore din școlile primare și gimnaziale. Cel puțin o treime din copiii noștri, băieți și fete, sunt abuzați sexual înainte de a ajunge la vârsta de 18 ani. Pentru a proteja copiii, lecțiile se focusează pe lipsa de informații și abilități găsite la mulți copii și familiile acestora, ce îi fac extrem de vulnerabili în a fi exploatați. Astfel regăsim următoarele exemple:

Adulți cărora le este teamă de a vorbi despre sex cu copiii lor, lucru ce duce la copii care nu au nici măcar vocabularul necesar pentru a exprima ceea ce li se poate întâmpla;

Copii cărora le este spus să asculte de părinți și să respecte adulții în mod necondiționat, fapt ce duce la lipsa tăriei de caracter și la imposibilitatea luării unei decizii;

Copii cărora nu le este permis să aibă propriile sentimente; în schimb adulții le sugerează acestora: “Nu plânge!”, “Nu-ți fie frică!”, “Este greșit să fii suparat!”, “Nu râde”, fapt ce duce la înlăturarea semnalelor interioare de care copiii au nevoie pentru a se proteja pe ei înșiși și să înțeleagă ceea ce se întâmplă;

Atunci când victimelor abuzurilor le sunt impuse să ierte incidentul, adăugând astfel și mai multă responsabilitate asupra lor, deși ele nu sunt vinovate cu absolut nimic de producerea lor;

Atunci când importanța, respectul și rușinea pentru familie sunt folosite incorect pentru a reduce la tăcere abuzul sexual asupra unui copil;

Cele nouă lecții majore ce trebuie a fi predate sunt următoarele:

- Accesul la corp și dreptul de a fi în siguranță
- Atingerea prelungită a corpului, ce duce de la a fi în siguranță, la a fi în pericol

- Intuiția și folosirea sentimentelor pentru a fi în siguranță
- Dreptul de a spune NU
- Reguli de siguranță
- Sisteme/persoane/ instituții de sprijin
- Părți ale corpului ce sunt private
- Contactul sexual cu un adult - nu este niciodată vina copilului
- Secretele despre atingeri nu sunt niciodată ok

Cele nouă concepte majore sunt predate prin trei componente majore a Lecțiilor de Siguranța Personală pentru Copii:

Informația – informația de care au nevoie copiii în funcție de nivelul de vârstă:

- Regulile de atingere (limite)
- Părțile ale corpului (vocabular)
- Diferențe și probleme legate de gen/sexualitate
- Sisteme/persoane/instituții de sprijin
- Legi
- Anunțarea și înștiințarea – acțiuni ce duc la prevenire

Abilități:

- încrederea în sine, tăria de caracter
- cum să spui
- luarea de decizii
- Construirea stimei de sine –exersarea abilităților de a-și:
 - o înțelege emoțiile/trăirile
 - o afirma valoare și drepturile
 - o construi/învăța empatia